

H61C 5/04

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 10103.

Kl. 30 b 6.

Jakób Wandstein
(Tarnów, Polska).

Narzędzie do formowania plomb w zębach, pozbawionych korony lub jej części.

Zgłoszono 20 kwietnia 1928 r.

Udzielono 4 marca 1929 r.

Dotychczas znane narzędzia do formowania plomb w zębach nie dają możliwości ujęcia w formę uszkodzonej korony na całym jej obwodzie, co utrudnia zaplombowanie zęba w przypadku, gdy jest on pozbawiony znacznej części korony. Przy pomocy dotychczas znanych narzędzi można plombować albo część środkową albo boczną korony zęba, każdą z osobna, a nie równocześnie. Narzędzia te nie ujmują ściśle części korony przy szyjce zęba, wskutek czego zdarza się, że założona plomba wystaje ponad miarę między zębem a brodawką międzyzębową, uciskając ją i wywołując ból.

Istotna cecha narzędzia według wynalazku polega na tem, że ujmuje on całkowicie i ściśle koronę zęba, a także część

jej przy szyjce, wobec czego przy jednorazowym założeniu narzędzia można wszelkie braki korony równocześnie uzupełnić plombą, niewystającą poza granice właściwej korony.

Forma wykonania narzędzia według wynalazku jest przedstawiona na rysunku w wielkości mniej więcej naturalnej.

Fig. 1 przedstawia kompletne narzędzie, składające się z imadła 1 i 2, sprężyny spiralnej 3, nakrętki 4 oraz paska metalowego 5. Fig. 2 przedstawia jedno ramię imadła, oznaczone na fig. 1 cyfrą 1, w rzucie pionowym jako też poziomym po przecięciu według linii 6 — 7. Dolna część tego ramienia jest nagwintowana, a górna — zakończona zaczepem 14, który wchodzi do otworków 8, 9 paska (fig. 4). Ramię to

posiada prowadnicę 15, która zapobiega odchyłaniu się drugiego ramienia imadła od normalnego położenia. Fig. 3 przedstawia drugie ramie imadła, oznaczone cyfrą 2 na fig. 1. Dolna część tego ramienia posiada tulejkę 16, której średnica równa się zewnętrznej średnicy nagwintowanej części ramienia według fig. 2. W otworze 16 znajduje się występ 17, tworzący jedną całość z tulejką. Występ 17 przesuwają się wraz z ramieniem 2 w rowku 18 ramienia 3. Ramie 2 może zatem poruszać się tylko wzdłuż ramienia 1 (fig. 1). Fig. 4 przedstawia pasek mosiężny poniklowany lub posrebrzany o grubości około 0,10 — 0,14 mm, posiadający na swych końcach po dwa lub trzy otworki 8, 9, 10, 11, wykonane na bocznej linii 12, równoległej względem środkowej linii paska, oznaczonego na fig. 1 cyfrą 5. Fig. 5 przedstawia odmienną formę wykonania narzędzia według wynalazku. Narzędzie podług fig. 5 składa się z dwóch ramion 19 i 20, nakrętki 21 oraz paska 21'. Przy obracaniu nakrętki 21, wewnętrzne ramie 20 porusza się wzdłuż osi podłużnej ramienia 19. Fig. 6 i 8 przedstawiają zewnętrzne ramie 19, które jest wykonane z rurki w górze zwężonej i zaopatrzonej w zaczep 22, który wchodzi do otworków 8, 11 paska (fig. 4). Dolna część ramienia wewnętrznego jest nagwintowana, przyczem nakrętka 21 (fig. 5) może się obracać dookoła osi ramienia, zaś wzdłuż niej nie może się poruszać. Wgłębienia na dolnym końcu ramienia zewnętrznego zapobiegają wypadaniu nakrętki 21. Zewnętrzne ramie (fig. 6 i 8) posiada szczelinę 23, w której przesuwają się zaczepy 24 (fig. 7). Fig. 8 wskazuje widok z boku ramienia zewnętrznego. Fig. 7 przedstawia widok ramienia wewnętrznego, którego dolna część jest nagwintowana, a górna posiada zaczep 24 do otworków 10 i 11 paska (fig. 4). Fig. 9 przedstawia nakrętkę do wewnętrznego ramienia. Wszystkie części narzędzia są

wykonane z metalu, poniklowane lub posrebrzone. Fig. 10 przedstawia schematycznie trzy zęby, z których środkowy w miejscu zakreskowanym posiada zepsutą koronę. Normalnie zęby przylegają do siebie w punktach stycznych 24 i 25. Pasek 26 po zaciśnięciu około zęba tworzy stożek ścięty, stosownie do kształtu korony zęba.

Przy plombowaniu uszkodzonej korony zęba przycina się pasek stosownie do kształtu dziąsła oraz brodawki międzyzębowej i zakłada na zaczepy 14, 27 imadła (fig. 1); następnie nasuwa się pasek na uszkodzony ząb i obraca nakrętkę 4 (fig. 1) tak długo, aż pasek dokładnie i mocno obejmie ząb; wówczas nakłada się masę plombującą. Podobnie postępuje się przy plombowaniu narzędziem według fig. 5.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Narzędzie do formowania plomb w zębach, pozbawionych korony lub jej części, znamienne tem, że zawiera dwa przesuwane wzdłuż względem siebie ramiona, zaopatrzone na dolnych końcach w urządzenie do przesuwania, a na górnych końcach — w zaczepy do zakładania paska, zaciskanego na podlegającym zaplombowaniu zębie.

2. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tem, że urządzenie do podłużnego przesuwania jego ramion zawiera tulejkę na jednym ramieniu, przez którą przechodzi nagwintowana dolna część drugiego ramienia, posiadająca nakrętkę, która przy obracaniu, opierając się o wskazaną tulejkę, przesuwa to ramie.

3. Narzędzie według zastrz. 2, znamienne tem, że tulejka na jednym ramieniu zajmuje prawie całą długość tego ramienia za wyjątkiem jego zagiętego końca zaopatrzonego w zaczep, przyczem drugie ramie przesuwa się we wnętrzu tej tulejki, zaś jego zagięty koniec z zaczepem

przesuwa się w odpowiednim jej wycięciu.

4. Narzędzie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że ramię z nagwintowaną częścią jest zaopatrzone w widełki, które obejmują drugie ramię, tworząc prowadnicę przy przesuwaniu.

5. Narzędzie według zastrz. 1 i 2, znamienne tem, że wewnątrz tulejki znajduje się występ, który wchodzi w odpowiednie podłużne wyżłobienie nagwintowanej czę-

ści ramienia, zabezpieczając jego równoległe przesuwanie względem drugiego ramienia.

6. Narzędzie według zastrz. 1, znamienne tem, że pasek jest zaopatrzony na końcach w otwory do zakładania na zaczepy, które to otwory są rozmieszczone na jednej linii, znajdującej się poza linią środkową.

Jakób Wandstein.

